

ע"פ 9850/17 - רעד ג'אדאללה נגד מדינת ישראל, מוחסן זריף

בבית המשפט העליון
ע"פ 9850/17 - ג'

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: רעד ג'אדאללה

נ ג ד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. מוחסן זריף (מתלונן)

בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצוי - ת"פ
61631-03-15 בבית המשפט המחוזי בחיפה

תאריך הישיבה: כ"ג בטבת התשע"ח (10.01.2018)

בשם המבקש: עו"ד תומר נה

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצוי על סך 50,000 ₪ שנפסק נגד המבקש כחלק מגזר הדין בת"פ 61631-03-15 בבית המשפט המחוזי בחיפה.

1. המבקש הורשע על סמך הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וזאת בגין דקירתו של המתלונן בחזה שמאל, באמצעות סכין בעלת להב באורך 20 ס"מ. הפגיעות הגופניות שנגרמו למתלונן הצריכו ביצוע פעולות החייאה וטיפול רפואי דחוף. בית משפט קמא גזר על המבקש עונש של 22 חודשי מאסר בפועל ו-50,000 ₪ פיצויים לטובת המתלונן. נקבע כי 10,000 ₪ ישולמו למתלונן מתוך הסכום שהפקיד המבקש בקופת בית משפט קמא, והשאר ישולמו ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.1.2018. נוסף לאלה נגזרו על המבקש עונשי מאסר על תנאי.

2.

ביום 10.1.2018 – למעלה משבוע מהיום בו אמור היה להעביר למתלונן את התשלום הראשון – הגיש המבקש את הבקשה דכאן, בקשת עיכוב ביצוע דחופה הנוגעת לרכיב הפיצוי. וכך נכתב בבקשה: "3. המבקש התחיל לרצות עונש המאסר. 4. יצוין כי לא ניתנה החלטה על עיכוב ביצוע תשלום סכום הפיצוי. 5. לפיכך, בית המשפט העליון הנכבד, מתבקש בזאת להורות על עיכוב ביצוע תשלום הפיצוי עד למתן החלטה סופית בערעור גופו. 7. בנסיבות העניין, בשים לב למהות הערעור, יהא זה מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה".

3.

דין הבקשה להידחות ללא צורך בתגובה.

המבקש לא העלה בבקשתו ולו בדל נימוק כדי להסביר מדוע "יהא זה מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה". איזה דין? והיכן הצדק? דומה כי מטבע לשון זו נשתרשה במקומותינו גם כשאין לה כל כיוון.

מכל מקום, בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצויים שנפסקו כחלק מהליך פלילי נבחנת באמצעות אמות המידה הנהוגות בהליך האזרחי, קרי, סיכויי הערעור ומאזן הנוחות (רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 418 (2002)); ע"פ 8630/16 אלמראוין נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.2.2017) (להלן: עניין אלמראוין)). כאמור, התייחסות למבחנים אלה, או לכל נימוק אחר, שמקורו הוא בדין או בצדק, נעדרת מהבקשה.

ככל שפנייתו של המבקש נובעת מהיעדר יכולת כלכלית, הדרך פתוחה לו לפנות למרכז לגביית קנסות, המוסמך לפרוס או לדחות תשלום חוב, וזאת אם תמצא לכך הצדקה בהתבסס על בחינת יכולות המבקש (עניין אלמראוין, פסקה 7; ע"פ 4200/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה יג (21.8.2013)).

4.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד בטבת התשע"ח (11.1.2018).

ש ו פ ט